

عنوان مقاله:

بررسی رابطه میان کیفیت پیاده راه های شهری و سرزندگی (نمونه موردی: پیاده راه میدان ولیعصر صفادشت)

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

مهديه فروردین - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

خلاصه مقاله:

پیاده راه ها قسمتی از فضای شهری هستند که به جهت ویژگی ها و پتانسیل های ارتباطی، عملکردی، فرهنگی، تاریخی تسلط کامل عابر پیاده در آن ها وجود دارد. سرزندگی یکی از نیازهای اساسی شهرهاست که با توسعه روند شهرنشینی و آسیب های اجتماعی اهمیت آن روز به روز بیشتر می شود. یکی از تقایص عمده ی شهرها در سطح جهان، وابستگی بیش از حد نیاز به حرکت سواره و تخلف از حفظ و ساماندهی فضاهای پیاده و حرکت پیاده است. این امر یکی از عوامل عمده کاهش کیفیت محیط شهری و افول ارزش های اجتماعی، فرهنگی و بصری در فضاهای شهری محسوب میشود. هدف از این پژوهش بررسی رابطه میان کیفیت پیاده راه های شهری و سرزندگی در این محیط است. شیوه پژوهش توصیفی-تحلیلی و از پرسشنامه برای جمع آوری داده ها استفاده شده است. تعداد ۲۰۰ نفر از شهروندان شهر صفادشت بر اساس جدول مورگان انتخاب شده اند. نتایج همبستگی پیرسون برای بررسی معنی داری رابطه بین متغیرهای تحقیق را نشان می دهد. افزایش و بهسازی مسیر پیاده راه ها باعث افزایش فراغت و تفریح، سرزندگی راحتی و آسایش و افزایش رونق کسب وکارها می شود.

کلمات کلیدی:

پیاده راه، کیفیت، سرزندگی، صفادشت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1960948>

